

rigtigt, at Staten overfor det ny Selskab forlangte at faa en passende Repræsentation i Hovedledelsen, da det jo som sagt er Statens Midler, der særlig skal virkes med.

Jeg skal saa gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende den lille Ændring angaaende Vallekilde Højskoles Fiskeriafdeling. Denne Afdeling har jo i flere Aar faaet en Statsunderstøttelse paa 1,200 Kr., og Meningen har været, at man vilde samle Fiskerne til en Undervisning, som kunde være gavnlig for dem selv og deres Erhverv. Men det har desværre vist sig, at denne Højskole kun i ganske ringe Grad har formaaet at samle Fiskere til en saadan Undervisning. I Undervisningsaaet 1906—07 var der paa denne Fiskeriafdeling ikke mere end 6 Elever. Disse 6 Elever have deltaget i den almindelige Højskoleundervisning, men ved Siden deraf have de faaet en speciel Undervisning, særlig afpasset for dem. Men det er dog en ganske ringe Del af Undervisningen, der kan betegnes som særlig Undervisning for Fiskere, idet det nemlig oplyses, at de under hele Højskoleopholdet i alt have haft 22 Timers Undervisning i Navigation og Regning og 64 Timer i Havdyrenes Naturhistorie, Meddelelser om Fiskemaader, Fiske-redskaber og Udklækning. Det vil sige, at denne særlige Undervisning kun har omfattet 86 Timer til disse 6 Elever, og derfor ydes der et Statstilskud paa ikke mindre end 1,200 Kr. Jeg synes, det er aldeles urimeligt, og da det har vist sig, at denne Højskole, efter at have drevet denne Undervisning i en Række af Aar, ikke har formaaet at samle flere Elever, er det egentlig at opretholde den paa kunstig Vis. En saadan Højskole synes jeg ikke fortjener at bestaa, og vi have derfor fra vor Side foreslaaet at nægte dette Tilskud paa 1,200 Kr., og vi gøre det, ikke fordi vi have det mindste imod, at en saadan Undervisning gives, men fordi denne Højskole ikke har formaaet at samle Fiskerne om sig. Derimod er der en anden Skole for Fiskere, der drives ovre i Esbjerg, der har haft en meget større Tilslutning af Elever, og hvor Undervisningen særlig er anlagt paa Fiskerne. Den faar nu imidlertid kun et Tilskud paa 1,000 Kr. Det vil være at haabe, at der kunde fremstaa en Undervisningsanstalt, som i større Maal kunde forstaa at samle Fiskerne fra det hele Land, saa der kunde blive en virkelig Højskole for Fiskere, hvor de foruden en almindelig Undervisning fik en særlig Undervisning, som passede for deres

Fag. Kunde en saadan Højskole fremstaa, vilde vi fra vor Side med Glæde gaa med til at yde den en Støtte. Men at anvende Statens Midler til at opretholde Skolen paa Vallekilde paa denne kunstige Maade synes mig urimeligt.

Zahle: Under Nr. 61 i Betænkningen omtales et Samraad, ved hvilket der er forhandlet om Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Indflydelse paa Fordelingen af Tilskuddet til Landbrugskursus. Det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, omtalte dette Kursus og henpegede paa den Ytring, der var falden fra Ordføreren. Men jeg skal tillige sige, at der faldt fra Landbrugsministeren i Tilsvar en Ytring, som var tydeligere, og som noget bestemtere stillede i Udsigt, at Husmandsforeningerne skulde faa virkelig Indflydelse paa Fordelingen af disse Midler. Thi det, at de faa Lov til at paategne Ansøgningerne om Andel i disse Kursus, er jo endnu ikke nogen virkelig Indflydelse. Her paa Øerne gaar det nu til paa den Maade, at Husmandsforeningernes Formænd lige saa vel som Landboforeningernes Formænd kunne paategne Ansøgninger om Andel i disse Statsmidler, men derefter gaar Sagen til Landboforeningernes Samvirksomhed, og det er denne, som alene afgør, hvilke af Ansøgerne der skal faa Andel i disse Tilskud. Denne Ordning for Øernes Vedkommende berøver i Virkeligheden Husmændene enhver Indflydelse paa, hvilke af Ansøgerne der kommer i Betragtning ved Uddelingen af disse Midler, og det er saa meget mærkeligere, som der ovre i Jylland er sat en anden Ordning i Gang, som mere stemmer med den Forventning, som blev vakt ved Sagens Behandling her i Rigsdagen i Fjor, og med det, der fra alle Sider var Forudsætningen under Finansudvalgets Forhandling. I Jylland kunne nemlig ikke alene Husmandsforeningernes Formænd paategne Ansøgninger om disse Kursusunderstøttelser, men derefter gaar Sagen til Afgørelse i det Provinsfællesudvalg, som bestaar af Repræsentanter valgte af Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, det vil sige til det samme Provinsfællesudvalg, hvor Spørgsmaalet om Fordeling af Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder og Fordeling af Understøttelser til Husmandsrejser afgøres. Det er vel ikke nogen ideal Ordning, men det er den Ordning, som blev truffen her i Fjor for Husmandsbevillingerne i øvrigt, og som efter min Mening ogsaa nu burde gennemføres over hele Landet overfor den Del af